

Selvfølgelig vil Landbruget her, som ved alle tidligere Lejligheder, være villigt til at yde sin Medvirken til, at Befolkningen faar en saa rigelig Ernæring, som nødvendig er. Det har Landbruget heller aldrig vist sig uvilligt til. Men der er stadig noget utiltalende i, at Landbruget ogsaa skal bære Byrden grundet paa, at rige Folk skal have billigere Næringsmidler. Vi har svært ved at se det retfærdige deri.

Den Pris, der er sat, 1 Kr. 60 Øre pr. Pund, er der for saa vidt ikke noget at erindre imod, ihvorvel man ikke maa glemme, at det for en stor Del er et Skatteyderspørgsmaal. Den ubemidlede Del af Befolkningen kommer nemlig ikke til at betale 1 Kr. 60 Øre, som rimeligt er. Det kan ikke nytte, som der er sagt gentagne Gange, at de paagældende faar Kort, naar de ikke har Midler til at faa noget paa dem. Den ubemidlede Del af Befolkningen vil rimeligvis gennem Kommunerens Tilskud faa Smørret betydeligt under den fastsatte Pris. Men saa kan man til Gengæld sige, at det kan blixe et Middelstandsspørgsmaal, og Betydningen heraf underkender jeg ingenlunde. Det er som bekendt Middelstanden, der har det sværest i de Tider, vi lever under. Derfor mener jeg, at Talen, om Prisen skal være 150 eller 160 Øre, for saa vidt har mindre at betyde for den ubemidlede Del af Befolkningen.

Maa jeg her indskyde den Bemærkning, at det vilde være ganske heldigt, om Kommunerne fik Paalæg om at holde sig indenfor visse Grænser, ganske ligegyldigt, hvordan disse bliver. Det er ikke tiltalende, at der bliver administreret i den Grad forskelligt omkring i Landets Kommuner, som der nu bliver. I to Nabo-sogne kan der gøre sig højst forskellige Opfattelser gældende, og Foranstaltninger af saa vidtrækkende Betydning burde dog ikke afhænge af den rene Tilfældighed, om et Menneske bor her eller der. Jeg har i og for sig altid været en ivrig Tilhænger af Kommunerens Selvstyre, men jeg maa tilstaa, at min Kærlighed dertil er blevet noget afkølet i den sidste Tid, thi det forekommer mig, at hele den kommunale Administration er alt for uensartet.

Med Hensyn til Flæskeordningen vil jeg sige, at den er for Befolkningens Forsyning med Fødtstof et langt, langt større Spørgsmaal end Smørordningen men ogsaa betydelig vanskeligere. At der maa finde Nedsaltninger Sted i stor Stil, er klart, men der maa rigtignok iagttages den aller-

største Forsigtighed, thi skal der nedsaltes Flæsk i de Maader, her er Tale om, løber man en betydelig Risiko for, at store Dele kan blive fordærvet. Vi kender fra vor egen Husholdning, hvor uhyre let et enkelt Stykke Flæsk i en stor Saltning kan blive ødelagt, og hvor let det smitter, og vi skulde, naar vi nu skal til at nedsalte Flæsk, hvad der er ganske nødvendigt, thi det kan ikke nytte at vente, til Grisene er borte, og det er de kort efter Nytaar, gerne have det gjort paa betryggende Maade. Vi ser, hvor uhyre vanskeligt det er at opbevare Kornet. Det ligger for en stor Del i, at man ikke gik til Kvalitetsbetaling, som jeg i sin Tid talte saa meget for, thi vaadt Korn er nu en Gang ikke nemt at opbevare. Men Korn er i alt Fald betydelig lettere at opbevare end Flæsk, og hvis der ikke med Hensyn til dette bliver truffet ganske særlige Foranstaltninger, vil det bringe meget store Skuffelser.

Da jeg taler om disse Ophobninger, vil jeg sige, at det er ogsaa uheldigt med de store Ophobninger af Foderkager, som vi har. Det kan være meget rigtigt at holde noget igen paa dem, men det er dog paa den anden Side ikke Meningen, at de skal ødelægges. Det er en meget daarlig Trafik at gemme til Natten med Risiko for at gemme til Katten. En stor Del af de Kager, vi har liggende, er ødelagt. Hampefrøkager har vi ikke mange af — det er som bekendt den Kage, som allerdaarligst kan holde sig —, men det er blodig Synd, at en stor Del af Jordnødkagerne har lidt betydelig Skade. Det nytter ikke noget, at vi faar dem ud i Foraaret i beskadiget Tilstand, thi saa kan de maaske gøre mere Skade end Gavn, om ikke andet, kan de indvirke skadeligt paa Køernes Fordøjelse.

Det vil ogsaa i disse Tider, hvor der skal iagttages saa uhyre stor Økonomi med alt, være nødvendigt, at man i Byerne nøje vaager over ikke at spille noget som helst, som kan omsættes til Flæsk. Naar der tales om Pligter hist og Pligter her, vil jeg sige, at Bybefolkningen, som i høj Grad bliver støttet i disse Tider, har en uafviselig Pligt til at sørge for, at intet gaar til Spilde. Det er allerede under normale Forhold meget utiltalende at se, hvor meget der gaar til Spilde, men under de Forhold, vi lever under, er det mere end uforvarligt.

Det vil blixe ganske nødvendigt at underkaste hele denne Sag en nøje Prøvelse med Hensyntagen ikke alene, som det er selvfølgelig — det er Hovedspørgs-